

Los Angeles, CA

LB „Spindulys” šventei pasiruošęs!

**DANGUOLĖ R. VARNIENĖ
VAIDA MIKUCKIENĖ**

Šių metų birželio 10 dieną Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos salėje įvyko LB „Spindulio”, kuriam šiais metais sueina 63-eji, 56-toji „Jaunimo šventė”. Mokytojos Onos Razutienės 1949 m. įkurtas kuklus ansamblis išaugo į mūsų lietuviško telkinio pažibą, pasižymėdamas tęstinumu ir ištverme!

Tiek švenčių, tiek jubiliejų! Šiais metais vyksta pasiruošimas ne tik „Spindulio” metinei šventei, bet ir kelionei į dar didesnę susibūrimą – XIV Lietuvių tautinių šokių šventę Boston mieste.

Jaunų ir pagyvenusių šventė

Po šv. Mišių Šv. Kazimiero parapijos kieme būriavosi gausus šokėjų būrys – nuo pačių jauniausių iki gerokai pagyvenusių. Vieni valgė pietus, kiti repetavo – dailino programos šokius, o mažieji lakstė ir džiaugėsi smagiu sekmadieniu. Visi šokėjai, kurių skaičius siekė per šimtą, ruošėsi XIV Lietuvių tautinių šokių šventei. Tą gražų sekmadienį, California saulei šviečiant, turėjome progą pasidžiaugti išmoktais šokiais, o Los Angeles apylinkės visuomenei parodyti visų metų darbą.

Šventėje dalyvavo ne tik pats LB „Spindulys” su Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos „Spinduliukai”, bet ir dvi vyresnio amžiaus šokių grupės: Sigitos Barysienės vadovaujamas Los Angeles „Retro” ir Aldonos Vaitkienės vadovaujama grupė iš Arizona „Saulė”.

Šventė prasidėjo grupėms įžygiavus į salę, palydint muzikai iš „Spindulio” seniai įrašytos plokštelės „Valio! Jaunystei!”. Grojant muzikės Giedrės Gudauskienės „Tėvynės maršui”, pirmiausia prisistatė kviestinės grupės. Paskui jas ėjo šimtas jaunimo ansamblio LB „Spindulys” šokėjų: studentai, jaunieji, vaikai, suaugusieji ir pagyvenusieji. Netrukus išgirdome „Spindulio” dainą „Šiandien mūsų šventė!”, kurią visi losangeliečiai myli ir moka atmintinai. Šią dainą pagal Bernardo Brazdžionio žodžius specialiai „Spindulio” ansamblui sukūrė muzikas Bronius Budriūnas; ją savo šventėse dainuojame jau daugiau nei 40 metų.

Susirinkusius pasveikino JAV LB Krašto valdybos vykdomoji vicepirmininkė, JAV LB Vakarų apygardos pirmininkė Danguolė Navickienė. Prisiminusi, kad kadaise ir jos

vaikai žygiavo, dainavo ir šoko LB „Spindulyje”, Navickienė palinkėjo visiems gražios šventės ir sėkmingos kelionės į Boston.

Buvo gražu atidaryti programą visiems gerai pažįstamais ir mylimais, išėivijoje vadinamais „auksiniais” šokiais: „Kalveliu” ir „Suktniu”. Čia buvo gera proga Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokiniams, nevažiuojantiems į Boston, pasisukti šokio rate! Toliau sekė net 19 šokių, parinktų iš ateinančios šokių šventės repertuaro. Šie Lietuvos choreografų sukurti šokiai šventės meno vadovų buvo parinkti norint supažindinti išėiviją su dar Amerikoje nematytais šokiais. Žiūrovams buvo įdomu matyti naujus šokius. Jie buvo maloniai nustebinti visų grupių pasiruošimu ir prie koncerto prisidėjo plodami į taktą. Šokėjai pradžiugino savo gražiomis šypsenomis ir darniais žingsniais.

Studentai ir jaunieji, savo šokius atlikę pilnu tempu, parodė daug ištvermės, ypač sudėtingo žingsnio polkose. Ypatingas studentų šokis „Joninių burtai”, nors „Spindulio” jau šoktas Australijoje, atrodė mielas ir savas, pritaikytas birželio mėnesiui. Staigmeną padarė „Spindulio” seniūnas Auris Jarašūnas, pasirodęs Raganos vaidmenyje ir pradžiuginęs svečius savo šmaikščia vaidyba ir kūrybiška apranga!

Nuo jaunių neatsiliko nei suaugusieji, nei pagyvenę šokėjai, nors šokę kiek lėčiau. Jaunos vedusios porėlės sėkmingai atliko šoki „Kaip du paukšteliai”, tiesa, kai kurios jų prisipažino, kad pasigedo pamėgtų šokių iš praėities. Todėl pagyvenusių grupei šokis „Pradės aušrelė aušti” (išėivijos choreografė G. Breichmanienė) buvo mielas ne tik šokėjams, bet ir žiūrovų akiai. Visi prisijungė prie bendros dainos.

Paskutinis šokis programoje buvo „Po malūno sparnais”, kurį smagiai sušoko studentų grupė, prie jos prisijungus ir vaikams. Pasirodo, šis šokis skirtas XIV Šokių šventės pabaigai. Ir tik dideli ansambliai kaip Los Angeles LB „Spindulys”, kurie turi vaikų grupes, šventėje šoks šį šoki. „Spindulio” patyrę studentai šokėjai padėjo savo jauniems broliukams ir sesutėms nepasimesti ir sėkmingai atlikti savo dalį. Losangeliečiai džiaugėsi, sužinoję, kad šventėje bus šokamas ir išėivijoje pats mėgstamiausias šokis „Malūnas” ir jo naujas variantas „Po malūno sparnais”. Visiems buvo aišku, kad mūsų Los Angeles LB „Spindulys” yra pasiruošęs šokių šventei.

Nukelta į 8 psl.

Bendradarbės ir draugės: Los Angeles jaunimo vedėjos – Marytė Newsom (k.) ir Danguolė Varnienė.

Studentai šoka „Jonpolkį”.

Jaunų veteranų (suaugusiųjų) vedusios porėlės: Udriai, Polikaičiai, Memėnai, Ruplėnai ir seniūnas A. Jarašūnas.

Pas LB „Spindulį” svečiuojasi veteranų (pagyvenusiųjų) šokėjai iš Arizona „Saulė”.

Los Angeles „Spinduliukai”.

ŠVENTADIENIS

Šv. Jono Krikštytojo gimimas

Jis vadinsis Jonas

**RANIERO CANTALAMESSA,
OFM CAP.**

Šiemet vietoj XII eilinio laiko sekmadienio švenčiamas šv. Jono Krikštytojo gimimas. Tai šventė, kurios ištakas randame jau IV a. Kodėl ji minima birželio 24-ąją? Apreiškdamas Marijai apie Kristaus gimimą, angelas sako, jog jos gimnaitė Elzbieta laukiasi jau šeštą mėnesį. Taigi Krikštytojas turėjo gimti šešis mėnesius anksčiau nei Jėzus; tokiu būdu išlaikoma chronologija (24-ąją, veikiau birželio 25-ąją, nustatyta pagal senovinius skaičiavimus, apskaičiuota ne pagal dienas, bet pagal kalendas, senovės romėnų pirmąsias mėnesio dienas, Idi ir None). Taigi šios datos turi liturginę ir simbolinę, o ne istorinę reikšmę. Nežinome nei tikslios Jėzaus gimimo dienos, nei metų, taigi, nežinome nei Jono Krikštytojo. Tačiau ką tai keičia? Tikėjimo kelyje svarbus pats gimimo faktas: kad gimė, o ne kada gimė.

Kultas greitai išplito, ir Jonas Krikštytojas tapo šventuoju, kurio garbei dedikuota daugiausia pasaulio bažnyčių. Dvidešimt trys popiežiai priėmė jo vardą. Popiežiui Jonui XXIII priskiriama frazė, kurią ketvirtoji Evangelija sako apie Krikštytoją: „Buvo žmogus, siųstas Dievo, ir jo vardas buvo Jonas.“ Nedaugelis žino, kad septynių natų pavadinimai (Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si) taip pat susiję su Jonu Krikštytoju – tai liturginio himno, sukurto Jono Krikštytojo garbei, pirmi pirmo posmelio septynių eilučių skiemenys.

Evangelijos ištrauka kalba apie Jono vardo parinkimą. Tačiau svarbu išsiklausyti ir į skaitinių bei psalmės žodžius. Pirmajame skaitinyje, ištraukoje iš Izaijo knygos, sakoma: „Mane Viešpats pašaukė dar negimusį, – dar motinos išsčiose tebesantį, jis ištarė manąjį vardą. Jis padarė iš manęs aštrų kalaviją, paslėpė mane savo rankos šešėlyje. Jis padarė mane aštria strėle ir įdėjo į savąją strėlinę“ (Iz 49, 1–2). Atliepiamoji psalmė atitaria minčiai, kad Dievas mus pažinojo dar negimusius: „Juk tu mano širdį sukūrei, užmezgei mane motinos išsčiose. Tavo akys matė mane dar negimusį“ (Ps 139, 13. 16).

Taigi pagal Bibliją asmuo – tas, kurį pažįsta Dievas dar negimusį, kurį Jis kviečia vardu, kurį jo akys mato dar „besiformuojantį“ motinos išsčiose. Tuo tarpu dabar neretai sutinkame abortų šalininkų nuomonę, kad kūdikis įgyja asmens orumą tik kai jam jį pripažįsta žmonių valdžia.

Mokslas sako, kad embriono kisme užkoduota visa žmogaus ateitis, pramatyta iki mažiausios detalės;

tikėjimas pridėda, kad tai nėra vien nesąmoninga gamtos dëlionė, tačiau – Kūrėjo meilės planas. Jono Krikštytojo misija numatyta dar jam negimus: „O tu, vaikel, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes tu eisi pirma Viešpaties jam kelio nutiesiti...“

Bažnyčia mano, kad Jonas Krikštytojas buvo pašventintas jau motinos išsčiose akistatoje su Kristumi; todėl švenčiama jo gimimo šventė. Tai suteikia mums progą paliesti jautrų klausimą, tapusį šiandien itin aktuali, kai milijonai kūdikių miršta nepakrikštyti, didelė jų dalis – dėl gąsdinančiai paplitusių abortų. Ką apie juos pasakyti? Ar ir jie tam tikru būdu pašventinti motinos išsčiose? Ar jie bus išganyti?

Mano atsakymas be dvejonų: žinoma, kad jie bus išganyti. Priskėlęs Jėzus sako apie juos: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane.“ Viduramžiais buvo išplitusi nuomonė, kad nekrikštyti kūdikiai pateks į Limbą, tarpinę vietą, kur nėra kančios, tačiau Dievas ten neregimas. Tačiau šios minties Bažnyčia niekuomet nepatvirtino kaip tikėjimo tiesos. Tai buvo hipotezė, kurios, vystantis žmonių sąmonei ir giliau pažįstant Raštus, atsisakoma. Tarp tautinė Teologijos komisija, veikianti prie Tikėjimo doktrinos kongregacijos, paskelbė dokumentą, patvirtinantį tą patį.

Kokios priežastys paskatino Bažnyčią priimti šią išvadą? Jėzus įsteigė sakramentus kaip išganyto pagalbininkus. Jie reikalingi, o tas, kuris galėdamas juos gauti, jų atsisako ar nepaiso, kelia pavojų savo amžinam išganymui. Tačiau Dievas nėra prisirišęs prie šių įrankių. Jis gali išganyti mus ir ypatingais būdais, kai žmogus ne dėl savo kaltės nebuvo pakrikštytas. Ką liudija šventi nekaltieji vaikeliai, mirę nepakrikštyti. Bažnyčia visuomet pripažino krikšto troškimo galimybę ir krikšto krauju, taigi daugelis šių vaikelių buvo pakrikštyti krauju, nors ir kitoniskai...

Netikiu, kad Bažnyčios išaiškinimas padrasintų abortus. Jei taip nutiktų, būtų tragiška, ir mums išties reikėtų susirūpinti ne dėl nepakrikštytų vaikelių, bet dėl pakrikštytų tėvų. Tai būtų pasityčiojimas. Tačiau toks aiškinimas veikia turėtų sustiprinti tikinčiuosius, sukrėstus žiaurumų, kuriuos šiandien patiria daugybė vaikų.

Grįžkime prie Jono Krikštytojo ir jo gimimo šventės. Pranešdamas Zacharijui apie sūnaus gimimą angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, tavo prašymas išklaustas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų, o tu jį praminsi Jonu. Tau bus džiaugsmas ir paguoda, ir daugelis džiaugsis jo gimimu“ (Lk 1, 13–14). Iš tikrųjų daugelis nudžiugo dėl jo gimimo, jei praėjus dvidešimčiai amžių dar kalbame apie šį vaiką.

Remdamasis šiais žodžiais norėčiau pasveikinti visas mamas bei tėčius, kurie kaip Elzbieta ir Zacharijas gyvena kūdikio gimimo laukimu: ir jums bus didelis džiaugsmas bei paguoda kūdikis, patikėtas jums Dievo, ir džiugins jis jus visą gyvenimą.

Parengė **Dalia Žemaitytė Bernardinai.lt**

Šv. Antano parapijos naujienos

Atkelta iš 4 psl. prisimintas Lietuvos prozininkas, dramaturgas, poetas, žurnalistas ir publicistas a. a. Vytautas Alantas. LR garbės konsulas Detroit Algis Zaparackas apibūdino Alanto nueitą gyvenimo kelią ir nuveiktus darbus Lietuvoje bei JAV.

Vytautas Benjaminas Jakševičius (vėliau Alantas) gimė 1902 m. birželio 18 d. Sidabrave, Naujamiesčio valsčiuje. Mokėsi Sidabrave ir Šeduvoje, vėliau – Šiaulių gimnazijoje. 1923–1924 m. studijavo Lietuvos universitete Humanitarinių mokslų fakultete, po to mokytojavo Plungės gimnazijoje. 1925–1929 m. studijavo Monpelje universitete (Prancūzijoje). Vienu metu buvo laikraščio „Lietuvos aidas“ vyr. redaktorius. Nuo 1919 m. buvo Lietuvos kariuomenės savanoris, vėliau dalyvavo ateitininkų veikloje. Alantas buvo laikomas vienu žymiausių tautininkų kultūrinės politikos ideologu. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją, o 1949 m. – į JAV. Įsikūrė Detroit, MI, paprastu darbinin-

ku įsidarbino automobilių gamykloje „Ford“ ir ten dirbo 19 metų iki pat pensijos.

Po darbo naktimis daug rašydavo. Nuo 1967–1971 m. Alantas buvo lietuvių žurnalistų draugijos pirminkas. Mirė 1990 m., palaidotas Detroit, MI. 1992 m. birželio 12 d. perlaidotas Kauno Petrašiūnų kapinėse.

Zita Skučienė buvo pakviesta paskaityti Alanto parašytą eilėraščių apie Romą Kalantą. Prie scenos, ant stalo, buvo padėtos a. a. Vytauto Alanto nuotrauka ir kelios jo parašytos knygos: „Pragaro prošvaistės“ (1951); „Vanagaitis – Antanas Vanagaitis – jo gyvenimas ir veikla“ (1954); „Tarp dviejų gyvenimų“ (1960); „Nemunas teka per Atlantą“ (1970); „Šventaragis“ (1972); „Amžinasis lietuvis #84 ir #85“ (1972); „Romos Kalanta“ (1976) ir „9 Dramos veikalai“.

Džiaugiamės, kad savo tėvelio pagerbime dalyvavo a. a. Alanto sūnus Ginas Alantas.

LB „Spindulys“ šventei pasiruošęs!

Atkelta iš 5 psl.

Padėka mokytojams ir talkininkams

Ilgametė LB „Spindulio“ vadovė Danguolė Razutytė-Varnienė padėjo visiems svečiams už atsilankymą ir pagyrė vadovus už šių metų sunkų darbą, kiekvienam išteikdama po gražią saulėgražą. Buvo džiugu matyti, kad kiekvienos grupės prityręs vadovas, užaugęs šokdamas Onos Razutienės laikais, dabar augina ir šokdina savo atžalyną. Varnienė atskirai įvertino Liną Polikaitį, kuris vadovauja suaugusiųjų rateliui ir padeda koordinuoti visą „Spindulio“ veiklą, yra jos dešinioji ranka. Pabrėžė, kad visa mokytojų/vadovų komanda yra nepamainoma, daug prisidėjusi prie XIII Tautinių šokių šventės, vykusios 2008 m. Los Angeles, ruošos!

Šiuo metu jaunių rateliui (18 šokėjų) vadovauja Regina Polikaitienė, 24 vaikų rateliui – Rita Čekanauskaitė Žukienė. Ilgametė „Spindulio“ bendradarbė, pagyvenusių grupės vadovė Danutė Augutė Scola sugėbėjo šokiu sudominti ne tik savo draugus, Lietuvos vyčius, bet ir savo amerikietį vyrą John, kuris jau daug metų remia ir nuosirdžiai padeda „Spinduliui“. Mokytoja Daina Žemaitaitytė, užaugusi „Spindulio“ gretose, su didele meile ir patirtimi pavyzdinčiai moko savo studentus. Vadovams šiemet padėjo ir šio ansamblio ištikimi seniūnai. Advokatas Auris Jarašūnas visuomet padeda „Spinduliui“ susidoroti su įvairiausiais iššūkiais – net ir teisiniais! Būsimas mokytojas Valdas Varnas padėjo pasiruošti vaikų grupei ir studentams. Studentų šokėjai Gytis Joga su Andreja Dabšytė pirmąkart prisijungė kaip mokytojų padėjėjai. Gilią padėką reiškiamo ir Sigitai Barysienai, kuri vis randa laiko padėti „Spinduliui“ ir toliau tęsdama choreografės darbą su naujais „Retro“ šokėjais. Kadaiše, prieš 20 metų, „Spindulys“ dažnai važiuodavo į Phoenix,

AZ, atlikti programas, o dabar „Saulės“ šokėjai nustebino mus, gražiai prisidėdami prie mūsų programos. Ačiū visiems!

Gražinos Sirutienės dovana šokėjams

Varnienė pakvietė savo draugę ir bendradarbę, Šv. Kazimiero liuanistinės šeštadieninės mokyklos vedėją Marytę Newsom pranešti, kad kiekvienam „spinduliukui“, važiuojančiam į šokių šventę, skiriama dosni pinigine dovana iš Gražutės Sirutienės fondo. Pinigai skiriami padėti padengti kelionės išlaidas. Po šios šventės nuosirdaus rėmėjo Albino Markevičiaus dėka tas pats Fondas paskyrė paramą ir LB „Spindulio“ vyresniems šokėjams ir jų mokytojams! Tokios malonios finansinės staigmenos padeda įgyvendinti tolimesnius planus ir skatina norą toliau šokti, garsinant Lietuvos vardą per visą pasaulį. Šokių šventės padeda visiems, dideliems ir mažiems, prisijungti prie vieno didelio lietuviybės rato, išlaikyti degančius tautinių tradicijų žiburius, uždegti tėvynės meilę jaunimo, gyvenančio toli nuo tėvynės, širdyje.

Šventei baigiantis, „Spindulys“ padėjo visiems didesniems rėmėjams: mūsų parapijos klebonui kun. Tomui Karanauskui, Tautinių namų valdybai, Vitaliui Lembertui, Janinai Čekanauskienei, Birutietėms, Mikuckių šeimai ir kitiems. Aukos padės išlaikyti „Spindulio“ archyvą – šįmet galėjome perrašyti 1977 m. įrašytą „Spindulio“ dainų plokštelę į CD formatą, kad ją galėtume palikti savo ateinančioms kartoms.

Pasibaigė graži ir smagi popietė Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos salėje. Dabar visi skubame vykti į vasaros keliones, iš kurių viena tikrai atves į XIV Lietuvių tautinių šokių šventę Bostone š. m. liepos 1 dieną. Iki pasimatymo!

Apsilankykite

„Draugo“ internetinėje svetainėje

www.draugas.org